

Město má novou techniku

Městská společnost Prosečské služby zakoupila zcela nový traktor BASAK 2090 za 1,3 mil. Kč, který nahradí Zetor z osmdesátých let minulého století. Nový traktor bude sloužit celoročně na území města včetně zimní údržby.



Nová zastávka v Záboří

V Záboří u lokality Vyhlička vznikla zcela nová prosklená autobusová zastávka. Zároveň byl upraven autobusový záliv u původní zastávky naproti tak, aby usnadnil nastupování do autobusu především starším občanům.



Dobíjecí stanice v Proseči

V Proseči by příští rok měly vzniknout dvě nová místa pro dobíjení elektromobilů. Vedení města v současné době dokončuje dohodu s firmou, která je bude provozovat. Na náměstí bude ještě letos na podzim, ve spolupráci s Mikroregionem Maštale, instalován a zprovozněn dobíjecí stojan pro elektrokola a koloběžky.



Podměstí

Participativní rozpočet 2022

Projekty, které vznikly díky podnětům ze strany občanů v rámci participativního rozpočtu z roku 2022 jsou dokončeny.

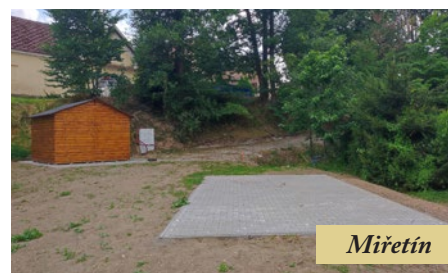
Rozšířené dětské hřiště v České Rybné jsme si už představili, dalšími realizovanými projekty jsou zpevněné plochy a nové zázemí včetně elektrické přípojky u hřiště v Mířetíně a také nová lávka přes Prosečský potok v Podměstí.

Zapojení občanů do rozhodování o projektech a rozpočtu je důležité pro zdravý rozvoj města a stejným způsobem budou realizovány i projekty doručené v participativním rozpočtu z roku 2023.

Ing. Jan Macháček, starosta města Proseč



Česká Rybná



Mířetín

Město provedlo demolici objektu čp. 1 v Záboří

Město Proseč provedlo v letošním roce odstranění stavby čp. 1 v Záboří. Již chátrající a zcela vybydlenou nemovitost město zakoupilo v dražbě v roce 2016. Byla zde oprávněná obava, aby nemovitost opět nesloužila k bydlení pro sociálně vyloučené osoby. Nemovitost byla posouzena odborníky, bylo zjištěno statické poškození a potvrzen havarijní stav objektu, který znemožňoval další využití objektu bez velmi nákladných investic.

Město se nakonec rozhodlo pro demolici objektu s možností realizace nového záměru města v budoucnosti. Na demolici se podařilo městu získat dotaci od Ministerstva pro místní rozvoj z programu Podpora revitalizace území ve výši 1,4 mil. Kč, celkové náklady na demolici včetně likvidace komunálního a nebezpečného odpadu uvnitř byly 2 mil. Kč.

Ing. Jan Macháček, starosta města Proseč



před



potom

Festival Šumsadu

ŠUMSADU letos přálo počasí i návštěvníci

Třetí srpnový víkend byly Rychtářovy sady ve víru Šumsadu. Počasí devátému ročníku prosečského festivalu přálo a pod stromy panovala skvělá letní nálada. Nám pořadatelům udělala obrovskou radost rekordní účast návštěvníků, a taky fakt, že letos přišla s rodiči i spousta dětí. Naší ambicí bylo vytvořit dostatečně zábavný program jak pro dospělé, tak pro jejich potomky. Věříme totiž, že právě tím je Šumsadu unikátní. A odezva od návštěvníků nám letos dává za pravdu.

Hosté chválili skvělé jídlo a pití, sympatickou obsluhu ale i rozmanitý a kvalitní programový mix. Věříme, že z celé atmosféry bylo cítit, že je to festival od

Prosečáků pro Prosečáky. Festival navíc přijel podpořit také hejtmán Pardubického kraje Martin Netolický, což nám udělalo radost.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem, kteří letos dorazili. Dali jste nám najevo, že o kulturu v Proseči stojíte. A my se budeme snažit, aby ten příští, desátý ročník, přinesl krom všeho, co je na Šumsadu skvělé, zas ještě něco navíc. Děkujeme sponzorům, bez kterých by akce neproběhla, a také všem, kteří se jakkoliv zasadili o přípravu, průběh i dozvuky festivalu.

*Za organizační tým Klára Jůzová
Foto Jakub Klofát*



Nohejbalový turnaj 2023

Druhý prázdninový pátek si přišli na své všichni příznivci nohejbalu. Konal se 9. ročník tradičního Nočního turnaje o pohár města Proseč. Ten v posledních letech probíhal na víceúčelovém hřišti u základní školy. Letos poprvé bylo možné využít nově zrekonstruované antukové hřiště u sokolovny. Turnaj se tak vrátil na místo, kde nohejbalisté v minulosti pravidelně pořádali "Prosečského kohouta" a přímo tedy navazuje na dlouholetou tradici tohoto sportu v Proseči. A doufejme, že ji ještě po mnoho let udrží.

Akce je určena pro neregistrované a rekreační hráče z Proseče a blízkého okolí

(Zderaz, Bor u Skutče). Celkem se turnaje zúčastnilo 10 týmů a jelikož se jedná o turnaj noční, zápolilo se na kurtu až do časných ranních hodin. Oporou všem hráčům byla vynikající divácká kulisa a vydatné občerstvení. Vítězem turnaje se stal tým ve složení Jarda Marek, Zdeněk Marek a Daniel Kazda.

Děkujeme za podporu městu Proseč i všem sponzorům, kteří věnovali mnoho věcných cen a těšíme se na další ročník!

Za TJ Sokol Proseč, oddíl nohejbalu

Josef Soukal



BLAHOPŘEJEME

Když se při fotbalovém utkání na světelné tabuli rozsvítí osmdesátá minuta, zbývá ještě hodně času. Zvláště, když rozhodčí nastaví až deset minut navíc!

Našemu oslavenci Richardu Rabovi už to čísílko „problíklo“ a vstoupil do deváté dekády života. Gratulovat přijel předseda okresní asociace fotbalu Aleš Meloun. Blahopřáli všichni kolem, aplaudovaly zaplněné ochozy fanoušků.

Za všechny generace prosečských fotbalistů - minulé, současné i budoucí - děkujeme Richardovi za to mnoho, co fotbalu po dlouhá léta dává. Přejeme Richardovi, aby hlavní rozhodčí, tam nahoře, nastavil mnoho dalších let spokojeného života, hlavně ve zdraví a pohodě!

Za prosečský fotbal Jiří Herynek



MĚSTO PROSEČ SE PŘIPRAVUJE NA DEN STÁTNOSTI SPOLU S VDV – NADACÍ OLGY HAVLOVÉ

Na svátek Svatého Václava, 28. září, slavíme Den státnosti. Svatý Václav (jeden z prvních Přemyslovců) je jedním ze symbolů naší země. V dobách nejtěžších lidé věřili, že spasí český národ. V letošním roce, v den svátku Svatého Václava, se opět setkáme u Stromu Olgy Havlové. Před pěti lety bylo v České republice vysazeno 85 stromů na počest nedožitého 85. narozenin paní Olgy Havlové. Jeden z nich roste v Proseči, v zahradě u evangelického kostela. Pro tento rok připravil Výbor dobré vůle - nadace Olgy Havlové (dále VDV) připomínku devadesáti let od narození paní Olgy. U vysazených stromů probíhají skromné oslavy. Na počest Olgy Havlové složila Aneta Langerová Píseň pro Olgu – a ta zazní i na připomínkové akci v Proseči. Součástí setkání bude připomenutí osobnosti paní doktorky Mileny Černé. Ženy, která byla přítelkyní Olgy Havlové a dlouholetou ředitelkou kanceláře VDV, později převzala od Danušky Němcové vedení Správní rady VDV. A tak bude v Proseči, nedaleko Stromu Olgy Havlové, instalována Lavička Mileny Černé. Její odhalení se uskuteční při slavnostním setkání ke Dni státnosti.

Jiří Herynek, člen Správní rady VDV Olgy Havlové

MILENA ČERNÁ – ŽENA, KTERÁ MILOVALA PROSEČ

Dobří lidé drží svět



Z knihy Dobří lidé drží svět jsem čerpal vzpomínky Mileny Černé na Proseč.

MUDr. Milena Černá (1942–2021)

Lékařka, která stále u zrodu občanské společnosti jako dlouholetá ředitelka Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové, později předsedkyně její správní rady. Vystudovala Fakultu všeobecného lékařství Univerzity Karovy v Praze. Do podvědomí veřejnosti se dostala i jako „lékařka chartistů“. Po sametové revoluci se aktivně podílela na reformách v sociální a zdravotně sociální oblasti. Stala se spoluzakladatelkou a první ředitelkou Fóra dárců a byla předsedkyní české pobočky Evropské sítě proti chudobě. V závěru svého života napsala spolu s Monikou Hodačovou knihu o svém životě „Dobří lidé drží svět“. Paní Milena se knihy Bohužel nedožila, zemřela krátce před jejím vydáním. S Milenou jsem se setkával pravidelně, zejména při zasedáních správní rady VDV. Po jednání jsme spolu často zašli do blízké kavárny. Milovala Proseč a tak jsme společně vzpomínali. Rád jsem odpovídal na její dotazy, co je v Proseči nového. Několikrát jsem jí byl průvodcem při návštěvách Proseče. Vždy jsme zavítali ke koupališti, na Borka či na hřbitov zapálit svíčku na hrobu jejích předků. Před pěti lety přijela s delegací VDV na sázení Stromu Olgy Havlové a uvedla výstavu fotografií Olgy Havlové, kterou Město Proseč uspořádalo ve staré evangelické škole. Jejím krédem bylo předávat lidem povzbuzení a naději.

Odkud pocházel tatínek a jaká byla jeho rodina?

Tatínek se jmenoval Josef Škroch. Jeho rodný dům stál v Proseči u Skutče ve Východních Čechách. Dědeček stejného jména tady měl původně hospodářství, dva domy, barvírnu látek a obchod střížným zbožím. Ve třicátých letech si v městečku založil podnik jistý pan Kopperle. Dědeček mu ručil a v krátké době přišel o všechnu majetek, protože pan Kopperle udělal bankrot. Rodina se musela vystěhovat do podnájmu. Babička nečasto vyprávěla, jak se v noci dívala na hvězdné nebe a modlila se, aby dostala nějakou naději. Vždyť se museli postarat o čtyři děti! A naděje se nakonec objevila. Aby mohl můj otec studovat v Praze, podporoval ho na studiích prosečský rodák, univerzitní profesor Arne Novák, syn spisovatelky Terezy Novákové. A obec zaměstnala dědečka jako tajemníka a o rok později byl zvolen starostou.

Prázdniny jste tedy prožívaly na venkově?

Jezdily jsme do Skránčic i do Proseče. V Proseči jsme bývaly v červenci, v čase sběru lesních i zahradních plodů a hub, blaženého koupání v koupališti pod Pánovým kopcem za každého počasí. Koupaliště bylo v Proseči opravdu krásné, tam se odehrával společenský život.

Měla jste hodně strýců a tet. Jak na ně vzpomínáte?

Nejmladší tatínkova sestra Marie zůstala se svým manželem Václavem v Proseči, na náměstí prodávala látky. K nim a k babičce, se kterou do její smrti žili, jsme se sestrou Anuškou jezdili na prázdniny. Když jsem byla starší, těšila jsem se i na plesy. Tančilo se v sokolovně.



Josef Škroch
dědeček MČ



Proseč 2018 u Stromu OH



Prosečské koupaliště 1962 a se sestrou Anuškou 2012



S Anuškou v Proseči 2012



Cena Olgy Havlové 2007

MĚSTO PROSEČ A VÝBOR DOBRÉ VŮLE - NADACE OLGY HAVLOVÉ
VÁS ZVOU NA



Setkání u Stromu Olgy Havlové

u příležitosti nedožitých
90. narozenin paní Olgy

VE ČTVRTEK 28. ZÁŘÍ 2023 V 10 HODIN

v zahradě u evangelického kostela v Proseči

Píseň pro Olgu přednese
Náhodné seskupení Naživo a jeho hosté



Lavička Mileny Černé



Součástí setkání bude odhalení Lavičky Mileny Černé,
dlouholeté přítelkyně a spolupracovnice Olgy Havlové.

*Akce se koná za přítomnosti zástupců Města Proseč
a zástupců Výboru dobré vůle – Nadace Olgy Havlové*

jh

Když se chybička vloudí...

... proto trochu se zpožděním „Čemu jsme se ve školce věnovali od dubna do června“

Jak krtek a kamarádi uklidili les. Ani letos jsme nezapomněli na Den Země. Věnovali jsme se hlavně třídění odpadu a navštívili jsme také náš les, který jsme před rokem vysázeli. Hezky nám zarůstá.



Na návštěvě u malé čarodějnice. Čarodějnické rejdování nás vždycky baví. Asi nejvíc převlékání do kostýmů. Letos jsme se s malou čarodějnici vypravili na čarodějnický rej na Skalnatou horu.



Kavárnička pro maminky + keramická dílna. K příležitosti svátku maminek jsme pozvali maminky, ale i tatínky na tvořivou keramickou dílnu. Pod vedením odbornice na práci s keramickou hlinou si každá rodinka vyrobila sluníčko na zavěšení třeba ke vchodovým dveřím. To jsme prozradili překvapení, které děti předaly rodičům při zahradní slavnosti ke Dni rodin.



Rodinné dobrodružné odpoledne – den maminek, dětí, tatínků čili rodin. Písničky o maminkách, o dětech i o tatíncovi, to vše se odehrálo při zahájení slavnosti. Pak ještě jedna skladba s bubny od školáků a už mohli rodiče s dětmi vyrazit na cestu do pralesa. Dobrodružná cesta byla plná zajímavostí ze života exotických zvířat. Kdo v pralesě nezabloudil a vrátil se, čekala ho terénní opičí dráha na hřišti. A za odměnu poukázka na svačinku a do Lviho hradu se skluzavkou. Na památku se každý mohl vyfotit v pralesním fotostudiu.



Cesta do pralesa – tentokrát dopravními prostředky. Zopakování si pravidel bezpečného chování v dopravním provozu není nikdy na škodu, a proto jsme si ta pravidla připomněli i letos.



Pralesní bubnování + přespávání ve školce. Je poslední květnový den a naše cesta do pralesa již nabírá obrátky. Na pralesní bubnování jsme si pozvali opravdového odborníka, a to pana Jasanského. To odpoledne se po celém Perálci rozléhaly zvonivé zvuky bubnů djembé. Po příjemné relaxaci s bubny jsme si již řádně vyhládlí opekli každý ty své domácí úlovky na ohni a rozloučili se s odcházejícími. Ti nejstatečnější se rozhodli vyměnit svoji postel za noc ve spacáku v pralesní školce. A nelitovali. Dobrodružství pokračovalo a záchrana pralesních zvířat před pytláky byla nutná. „Stezka odvahy“, jak jsme naši večerní lesní operaci říkali, nakonec dopadla úspěšně a mohli jsme jít klidně spát. A noc byla pro tentokrát opravdu klidná. Ráno nás čekalo rychlé vstávání, vydatná snídaně a cesta autobusem do Proseče. Na **Den dětí** jsme totiž přijali pozvání prosečské školy do **kina**. **Děkujeme.**



Ekocentrum Paleta. V programu „Moudřejší ustoupí“ jsme upevňovali vztahy a kamarádství mezi dětmi. Na cestě za pokladem jsme si znovu zopakovali, že není důležité být všude první, ale mít u sebe kamarády, co pomohou a poradí a společnými silami překonají překážky. Pokladem se tak stává kamarád s dobrým srdcem. A v pralesě to platí dvojnásob. Nemyslíte?

Vilma běží o život, aneb jak zachránit pralesy... že Vilma umí běhat nejrychleji ze všech dětí v okolí, to je celkem dobře představitelná věc. Ale že se při cestě na běžeckou soutěž do Afriky ztratí v pralesě a několikrát poběží opravdu o život, to už si lze představit stěží. My jsme si vše do detailů prožili spolu se stejnojmennou knihou „Vilma běží o život“. Začtete se i vy, příběh je velmi napínavý.

V souvislosti se záchranou pralesů a ohrožených zvířat nás v posledních dnech před prázdninami čekal výlet do ZOO Jihlava. V posledním týdnu pak rozloučení s předškoláky a ukončení 7.ročníku projektu Se Sokolem do života.



Přejeme všem krásný a slunečný zbytek léta.

Za MŠ Perálec Monika Klofátová

Stará Proseč fajfky a fajfkáři

(ze vzpomínek posledního fajfkáře z rodu Hromádků)

- jazykově neupraveno -

A jak to bylo v Podměstí?

Pod hostincem Šumavou byl nějaký Flidr. Vedle výroby více pracoval u sedláka.

O Božím těle střílel z hmoždírů. (správně moždíř – používaný v 17. století dělostřelectvem – pro vysvětlení)

Jeho syn se rovněž vyučil fajfkařinu. I s ním řemeslo vymírá.

Dále dva bratři Kubíkové ze Zaboře ze Skalky. Po Josefovi jsem převzal u

Kopperlů místo, které jsem později rozšířil o mnoho soustružnických prací ze slonoviny, jantaru, juvelitu všech druhů a jiných umělých hmot.

Karel byl velice krátkozraký a tak více pracoval na polích než o fajfkách. Protože jméno Kubík bylo rozšířené měli přívrátek Cyfrínové. Proč to rovněž nevím. Jejich smrtí řemeslo zaniklo.

Vedle Vávrova statku, který vlastnili Hálové, později Hruška, za něhož statek za první války vyhořel a koupil z Prahy nějaký Kejř a po válce prodal nějakému Klimešovi, který se přistěhoval z Ameriky. Toto bývalo nějaké zemanské místo.

Po válce třicetileté zaniklo jen pole na kopci směrem k Perálci byla a jsou až do dnes na Vávrově.

Při tomto statku byla chalupa vražená zadní částí do takového břehu tam bydlel nějaký fajfkář Hála který se vystěhoval do Libáně u Jičina kde se rovněž vyráběly fajfky. Od tohoto Hály koupil stavení nějaký Černý z Pasek Kančovin. To stavení vyhořelo. Byl malé postavy. O to však si vzal větší a silnější manželku. Tento Černý byl dovedný v rašplování v továrně. Později pak kolem roku 1905 otevřel svou živnost. Měl celkem 15 dětí. Poslední děcko se jim narodilo přesně je-

den den s jejich dcerou. Tento Černý se svojí paní stojí za to aby zapomenuto nebylo jejich činu.

Za války od roku 1944 až do konce války u nich bydlelo pod podlahou ve stráni v bunkru 15 ruských zajatců. Paní Černá pro ně vařila a prala. Lidé ovšem ji podpořili jak mohli.

Po skončení války za tento čin dostali od státu veliký statek u Litoměřic. - Později se ho vzdali a vrátili se do své staré chalupy.

Dále tam byli dva bratři Češkové, ovšem ti vyučení nebyli, pouze od mládí pracovali v továrně.

Pod nimi u mostu stojí domek Bártů. Bártová byla sestřenice mého otce. Jinak jim říkali Zobánkovi. Nevím proč. Strýc silně pil. Pracovali doma pro továrnu a později Josef a jeho sestra pracovali u Kadleců v továrně. Za války byli oba bratři Antonín a Josef v koncentračním táboře v Horním Rakousku. Jejich smrtí řemeslo zaniklo.

Macháček, poslední fajfkář v Podměstí byl na Pasíčkách. Zanechal řemesla a věnoval se zemědělství.

Ve Zderazi byl jediný fajfkář, kamarád mého otce Emil Švec. I ten později zanechal řemesla a věnoval se zemědělství.

V Boru byl fajfkářem nějaký Kučera. Pracoval na laciných fajfkách. S ním řemeslo zaniklo. Dále tam byl nějaký Herynek i ten zanechal řemesla a pracoval ve skále.

Poslední byl nějaký Holomek. S mým strýcem chodil do školy. A z jeho synů už žádný fajfkářem nebyl.

V Jarošově byl jediný fajfkář Švec i ten zanechal řemesla.

V Budislavi byl jediný vyučený fajfkář Přívratský. Ten se učil u mého otce. Po válce řemeslo zanechal a pracoval v lese a kamenolomu.

V poříčí byl jediný fajfkář Pechanec. Velmi dovedný řemeslník. Fládrové dřevo si nadělal po lesích, nic ho nestálo a tak poměrně dlouho se držel jako fajfkář.

V Kateřině byla rodina fajfkářů, nějakých Koutných. Válka jejich práci přerušila a řemeslo zaniklo. To však Paseky, Záboř a Martěnice byl samý fajfkář.

Zde stojí za zmínku, obec Svatá Kateřina, Paseky a Martěnice byla až do skončení První světové války jediná obec kterou spravoval pan radní. To byla pozůstatost ještě když v Záboří byl dvůr který zanikl třicetiletou válkou.

Na Pasekách bylo mnoho fajfkářů. U lesa pod myslivnou František Chalupník.

Muzikant, veselý člověk. Pracoval jsem s ním v továrně. V Kančovinách to byl Loukota. Vrátil se jako ruský legionář a brzo po návratu zemřel. Pod Makovským kopcem v takové krásné chalupě žil nějaký Loukota, pracoval se svým synem. Řemeslo s nimi zaniklo.

Dále nějaký Holomek. Měl dva syny. Ten starší se vyučil fajfkářem po válce byl u četnictva a druhý syn sloužil u sedláků, řemeslo zaniklo.

Na Loukotově z velké chalupy byl náš příbuzný Klinský. Měl dva syny. Starší pracoval na fajfkách u Kadleců v továrně a po druhé válce se odstěhoval do České Lípy. Řemeslo zaniklo.

Pod Klinským byl nějaký Samek, brzo zemřel. Řemeslo zaniklo. Pod Klinským přes cestu byl velmi dovedný fajfkář Kroulík. Ten řemesla nechal a jen hospodařil.

Na Salavě byl fajfkář Mlejnek. Pracoval se svým synem.

Dále byl na Salavě František Ouřecký. Vyučil se u mého otce. Jako školák pásl krávy a v tu dobu na těchto vesnicích pytláčil kde kdo. Pušku měl doma každý. To byly takzvané ládovačky. Otcí tohoto Ouřeckého nějak náboj v hlavní vlnul a nevystřelil. Tento školák došel domů pro pušku a jak topili bramborovou natí, hlaveň do ní vstřčili. Nálož vybuchla a zasáhla kamaráda do prsou a na místě usmrtila.

Ouřecký byl velice mírný a hodný člověk, celý život ho trápilo, že se stal vrahem. I s ním řemeslo zaniklo.

Nejtypičtější a nejznámější byl fajfkář Halamka. Měl mnoho dětí, to bylo tenkrát běžnou věcí mít 6 – 10 dětí. On byl kamnář, zedník, fajfkář a především náruživý pytlák.

Jako fajfkář byl, velmi dovedný. Stále vytvářel něco, co jiný neudělal. Vyřezal figuru psa jak sedí a ocas navrtal jako krček u rovného čibuku, do kterého se nasadila rohová špička pro kouření. Hlavu mu ořízl a do trupu vyvrtal díru, vplechoval a kroužkem uzavřel. Hlavu psa rovněž vyvrtal a oči, nos i tlamu navrtal malými dírkami aby se nimi nechal vtahovat vzduch. Pak hlavu, která měla v přerýnutém místě také kroužek v zámku spojil, tak že se nechala hlava podle potřeby otvírat i zavírat.

Jindy podobným způsobem provedl kočku, ptáka, zajíce, sovu, prostě co mu jako potřeba se hodilo. Jinak to byl hrozný pytlák. Chodil daleko do lesů na vysokou. Rovněž i na ryby do potoků. Velmi mnoho proseděl pro svoji pytlá-

kou vášně ve vězení. Dva jeho synové se od něho fajfky vyučili. Nevím zdali žijí a na řemesle pracují.

Pod ním byl fajfkář Křiklava. Takový tichý člověk. Po válce zemřel. Pod tímto Křiklavou byl fajfkář Kroulík. Dovedný člověk, ale i on pracoval raději na poli a v lesích. Při této cestě vedoucí k Makovskému kopci byl Kvapil fajfkář. Nastěhoval se tam ze Záboře kolem roku 1910. Řemesla zanechal. Pracoval jsem s ním nějaký čas v továrně.

K Makovskému kopci na takové krásné chalupě na Stodolově byl fajfkář Loukota, už zemřel. Jeho bratr byl rovněž fajfkářem. Po první světové válce jako raněný prošel náhradový kurs a dostal se jako poštovní úředník do Karlových Varů.

Poslední fajfkář tím směrem byl v obci Filip Hlaváč. Byl to kamarád mého otce. Velmi často k nám chodil. Měl dva syny o mnoho mladší než já. Filipa a Benjamína.

Po První válce chalupu prodal a vystěhoval se k Bratislavě na Žitný ostrov. Tam se mu nedařilo a tak se znovu vyprodal a usadil se v Kutné Hoře, kde pracoval v čokoládovně.

Jeden jeho vnuk je dnes v Proseči evangelickým farářem. Ovšem nevím zda je to syn Filipa či Benjamína. Tak že vnuk už ne jako fajfkář, ale farář.

Nad naším polem pod Paseky byl fajfkář František Chalupník. Ten už doma nepracoval jako fajfkář, ale v továrně u Kopperlů. I s ním řemeslo zaniklo.

Jeho sousedé byli dva bratři Loukotové. Dlouho pracovali pro Macháčka v Proseči. Byli oba letitý a s nimi zašlo řemeslo bez náhrady.

V hostinci byl fajfkář Koutný. Při hospodě dlouho ještě pracoval se starším synem až je tovární konkurence vyřadila. Starý Koutný zemřel a syn se věnoval už jenom hospodě.

Přichází na řadu Záboř. Doufám, že jste zde objevili nějakého předka. Jako já jsem zde našel sestřenici, která sem téměř celý život jezdila z Teplíc v Č. Její děd byl Samek a jeho dceru si vzal Josef Wobejda, katolík, občan v Proseči číslo 17. Dcera Anna, evangelička, manželská dcera Josefa Samka, rychtáře ze Záboří č.5. a jeho manželky rodem Tomáše Wosmeka, Dominikalisty z Pasek č. 17, oba panství novohradského poddaní.

Tak teď nevím, jestli se jmenují Wobejda, Wobejda nebo Vobejda.

První fajfkář byl byl na ohradě náš příbuzný Křemenák. Ale o tom zase příště.

Svatopluk Václav Vobejda

Nové knihy v Městské knihovně Proseč

Beletrie:

Stanislav Česka – Případ tajemného lukostřelce, **Dominik Dán** – Cela číslo 17, **Markéta Harasimová** – Na kočičí svědomí, **Věra Řeháčková** – Mladí nevybouřené, **Petra Zhrivalová** – Sex, víno a cigarety, **Michael Hjorth** – Poslední zkouška, **Lisa Regan** – Matčin hrob, **Angela Marsons** – Mrtvé vzpomínky, **Helen Fields** – Dokonalé stopy, **Chris Ould** – Neklidné pobřeží, **Lisa Gray** – Zrádná paměť, **Carlos Ruiz Zafón** – Nebeský vězeň, **Louise Douglas** – Dům na pobřeží, **Rafel Nadal** – Prokletý rod Palmisanů, **Cara Hunter** – Někdo blízký, **Karen Dionne** – Dcera krále močálů, **Jenny Blackhurst** – Ztichlý dům, **Ariel Lawhon** – Krycí jméno Helena, **Mark Sullivan** – Poslední zelené

údolí, **Suzanne Kelman** – Výhled přes střechy, **Eduard Svítivý** – Na útěku před tyranem, **Jan Vašek** – Vražedný strach, **Vladimír Matoušek** – Vrah ze slušné rodiny, **Jan Stach** – Jak se jede do pekla, **Jiří Soukup** – Příliš mnoho mužů, Vražda rukou ženy

Kelly Rimmer – O čem se nemluví, **Kristin Harmel** – Kniha ztracených jmen, **Audrey Blake** – V jeho stínu, **Shirley Dickson** – Osirelé sestry, **Natasha Lester** – Dům na Riviéře, **Hannah Kent** – Agnes, **Beryl Matthews** – Otevřené dveře, **Charlotte Link** – Pěstitelka růží, **V. S. Alexander** – Ochutnávačka, **Georgia Kaufmann** – Návrhářka z Paříže, **Emma Donoghue** – Pokoj, **Rhys Bowen** – Panství Farleigh, **Amy Harmon** – Vítr to ví, **Sandra Brown** – V

šachu, **Anne Tyler** – Rusovláska u cesty, **Sinéad Moriarty** – Sedm dopisů z lásky, **Donna Douglas** – Sestřičky a zuřící válka, **Kate Morton** – Šepot vzdálených chvil, **Jasmin Schreiber** – Tisíce metrů ode dna, **Kay Bratt** – Tanec se sluncem, **Melanie Summers** – Manželkou podruhé, **Sheila O'Flanagan** – Pohřešovaná manželka, **Anne Jacobs** – Kavárna U Anděla

Knihy pro děti:

Lenka Rožnovská – Jmenuji se Olenka, **Ivana Peroutková** – Isabela a bílé mraky, **Jiří Kahoun** – Nejkrásnější ostrov, **Tereza Horváthová** – Nitka a zatoulaný knoflíček, **Petra Štarková** – Největší nemehlo pod sluncem, **Kateřina Halászová** – Nejlepší prázdniny

Koutek naší kronikářky:

Vzpomínka na spisovatelku Terézu Novákovou

V letošním roce uplyne 170 let od narození spisovatelky Terézy Novákové, jejíž literární tvorba je spojena s tehdejší Prosečí i s jejím širším okolím.

Narodila se 31.7.1853 v Praze do zámožné česko-německé rodiny. Navštěvovala dívčí školu paní Amerlingové a později Náprstkův Americký klub českých dam, kam ji uvedla Karolína Světlá, která byla jejím vzorem. Získala důkladnou znalost cizích jazyků, které jí umožnily číst německé a anglické autory v originále a poznat světovou literaturu. Při studiu se seznámila se svým budoucím manželem, gymnaziálním profesorem Josefem Novákem. Po sňatku s ním v roce 1876 odešla do Litomyšle, kde byl jmenován profesorem piaristického gymnázia.

Na maloměstský život nebyla připravena a vyrovnávala se s ním tak, že začala psát drobné prózy, nejprve s pražskými náměty, ale záhy se nechala inspirovat životem venkova na Litomyšlsku. Cestovala po vsích a městečkách a poznávala život venkovského lidu, jeho obydlí, kroj, zvyky, řeč i životní názor. Tím se dostala k národopisu a napsala několik studií. Po 20 letech se v roce 1895 manželé Novákoví vrátili do Prahy, když se Josef Novák stal profesorem na Akademickém gymnázium.

Tím se však od kraje, který si zamilovala, neodtrhla. Každoročně přijížděla s manželem a dětmi na letní pobyty a v roce 1903 si zakoupili domek čp. 74 na Zábořské ulici. V následujících letech v

něm trávila dlouhé pobyty, sblížovala se s místními obyvateli a působila ve prospěch zviditelnění žen ve společnosti. Společně s několika učiteli zavedla pro prosečské ženy hudební dýchánky. Zněla na nich hudba Richarda Wagnera, Franze Schuberta, Bedřicha Smetany a dalších skladatelů. Milovala vážnou klasickou hudbu a nacházela v ní útěchu z těžkých ran osudu, ze ztráty milovaných dětí.

Novákoví měli sedm dětí, ale jen Arne a nejmladší Jaroslav matku přežili. Svůj žal zaháněla prací, stále psala. Její dílo je poměrně obsáhlé, tvoří jej národopisné studie, feministické úvahy, povídky a próza s venkovskou tematikou. Nejvýznamnější je pětice románů – Jan Jílek, Jiří Šmatlán, Na Librově gruntě, Drašar a Děti čistého živého.



Po manželově smrti roku 1908 se přestěhovala do Proseče a bydlela zde po celý rok, i přes tvrdé zimy. Snažila se o kulturní povznesení Prosečska, založila Spolek paní a dívek a konala v něm pravidelné vzdělávací přednášky. Byla také aktivní členkou Sokola, pomáhala při založení veřejné čítárny.

Poslední léta svého života se uzavřela do úplného soukromí ve svém domku a napsala svá vrcholná literární díla (Děti čistého živého a Drašar). Její srdeční choroba se neustále zhoršovala a 13. listopadu 1912 zemřela v Praze u syna Arne Nováka. Je pochována na Olšanských hřbitovech.

Proseč a Teréza Nováková k sobě duchovně patří. Srdce spisovatelky, zničené tolika ztrátami porozumělo tragickému duchovnímu a materiálnímu zápolení staré Proseče. Tak jako Karolínu Světlou zaujalo Podještědí, tak duch Prosečska upoutal Terézu Novákovou

Ani Proseč jí nezůstala této přízně dlužná. Od roku 1961 se konají literární soutěže pro mládež, v roce 1977 byla v areálu základní školy instalována socha spisovatelky, zaujímá své místo v prosečském muzeu, ve staré evangelické škole se konají dýchánky, její potomci udržují domek, v němž žila, v roce 2013 město Proseč adoptovalo její hrob na Olšanských hřbitovech a v roce 2016 jej s podporou místní rodiny nechalo opravit, jedna z prosečských ulic nese její jméno.

Přípravila: Miluše Rejentová

Rodinné centrum Mikeš

Ohlédnutí za létem s Mikešem

Během uplynulého školního roku se v Rodinném centru Mikeš utvořila prima parta rodičů a dětí. Závěr školního roku jsme si udělali pestrý a velmi jsme si ho společně užili.

Poslední červnový program patřil tradičně návštěvě Záchrané stanice Pasíčka. Velmi děkujeme za milé přijetí a povídání o zvířátkách. S sebou jsme přinesli dobroty jako ovoce, zeleninu či suché pečivo. Následně jsme se přesunuli do geoparku a rázem jsme se ocitli v pravěku. Zatancovali jsme si pravěký tanec, pozorovali jsme výbuch sopky, stopovali jsme dinosaury, zahráli jsme si na paleontology a našli zkameněliny, které jsme vybarvili.



Červenec jsme zahájili na Budislavi výpravou k Panskému stolu. Po cestě jsme se dozvěděli informace o životě rytíře Toulovce. Děti plnily úkoly, při kterých si vyzkoušely dovednosti rytíře, našly pergamen i ukrytý poklad, ze kterého si každý vzal po jednom zlatáku. Truhlu se zbytkem zlatáků jsme ukryli v lese pro další odvážlivce.

Druhý červencový týden jsme se vydali do Předhradí na hrad Rychmburk. Cestou od Panské zahrady jsme si poslechli pohádku o princezně Růžence, která, když byla velká, nedobře se chovala, a proto na ni padla kletba a stala se z ní dřevěná socha v zámecké zahradě. Děti se však vydaly na cestu plnou úkolů, kterými postupně napravily všechny princezniny špatné skutky a tím kletbu zrušily. Odměnou jim byla výborná zmrzlina v hradní Spížárně.

Do třetice jsme si užili společný výlet do Luže. Nejprve jsme prověřili svou sílu a rovnováhu na překážkách v nízkém la-



novém parku. Odtud jsme se vydali pěšky na zříceninu hradu Košumberk, kde nás vítal příletem z komína čáp. Následně jsme pokračovali přes dřevěnou lávku s úkoly do parku v Hamzově léčebně, kde jsme si dali zmrzku a pohráli si na hřišti. Cestou jsme pečlivě odškrtařovali na herní kartičce, co jsme viděli a zvládli. Poslední červencový program jsme si vyzkoušeli výrobu ručního papíru.



V první polovině srpna si Mikeš udělal pauzu, za to v druhé polovině měsíce to stálo za to. Oba programy jsme strávili v příjemném prostředí farní zahrady. Děti i rodiče si zacvičili pod vedením zkušené instruktorky. Prázdniny jsme zakončili společným hraním, zpíváním, výrobou ovocných špižů a muffinů a maminky ochutnávkou výběrové kávy.

Nový školní rok

V novém školním roce budou pro děti a dospěláky opět připraveny oblíbené dopolední programy, a to každé pondělí a čtvrtek od 8:30 do 12 hodin. Přijít můžete kdykoliv během dopoledne. Ráno mohou děti využít hernu a pohrát si s hračkami, od 10 hodin společně zpíváme, cvičíme, učíme se říkanky s pohybem a hrajeme hry, vyrábíme či malujeme a někdy i tančujeme. Příspěvek na pobyt v centru je 50 Kč za dítě, sourozenec a děti do 1 roku 30 Kč. Každý desátý vstup je zdarma. Začínáme ve čtvrtek 7. září. Aktuální program včetně případných změn najdete na FB Rodinné centrum Mikeš Proseč anebo na webu rcmikes.webnode.cz.

Proč vyrazit do Mikeše?

Cílem Rodinného centra Mikeš je vytvoření otevřeného a přátelského místa k setkávání rodičů s malými dětmi s možností aktivně trávit společný čas a rozvíjet dovednosti dětí. V neposlední řadě nabídnout prostor pro vzájemné sdílení rodičů.

Někteří rodiče přijdou s dětmi do Mikeše v zimě, protože venku není tolik příležitostí pro trávení času a doma je to „dlouhé“. Jindy zase proto, že se rodina přestěhovala, nikoho v okolí nezná a rádi by se seznámili s dalšími rodinami

s podobně velkými dětmi z okolí. Ať už je důvod první návštěvy Mikeše jakýkoliv, naprostá většina rodičů s dětmi Mikeše navštěvuje nadále a pravidelně, až do doby, kdy jdou děti do mateřské školy.

A co říkají samotní rodiče?

„Do rodinného centra se mi ze začátku vůbec nechtělo, ale nakonec jsme to zkusili. Zpětně jsem za to moc ráda, protože to tady je úplně super. Malá si pohraje s dětmi, je tu obrovně pestrý program od zpívání, přes vyrábění po různé hry, a já si stihnu i popovídát s někým, kdo řeší stejné věci. Je tu prima parta.“

„V Mikeši je to moc fajn, je to taková příprava na školku. Malujeme barvami, zpíváme v kruhu, děti učí se počkat, až na ně přijde řada, svačí u stolečků. Je to vlastně podobně jako školka, akorát s rodiči, což mi přijde super, že jsou pak děti více zvyklé v kolektivu a ten přechod do školky pro ně není tak veliký.“

„Do okolí Proseče jsme se přestěhovali a téměř nikoho jsme tu neznali. Díky Mikeši jsme se seznámili se spoustou fajn rodičů a dětí. Scházíme se i mimo Mikeše na hřištích nebo výletech. Se spoustou rodičů a dětí se přátelíme a udržujeme kontakt, i když děti už chodí do školky.“

„Naše holky se každé ráno ptají, jestli dneska už jedeme do centra a každému na potkání vykládají, že jezdíme do Mikeše a že je to tam super. Sice jezdíme z větší dálky, ale moc se nám tu líbí a to dojíždění stojí za to!“

Přijměte pozvání do Rodinného centra Mikeš. Centrum je určeno pro dospěláky s dětmi, které ještě nenavštěvují mateřskou školu. Nejčastěji do Mikeše chodí děti ve věku 1 – 3 roky, občas se tu objeví starší děti – 4, 5 let. Přijít můžete určitě i s dětmi mladšími 1 roku – máme koberec, zíněnky, hračky a knížky pro nejmenší. Na své si přijdou holky i kluci. Dobře strávený čas v Mikeši hodnotí i rodiče. Přivítáme mezi sebou rádi nejen maminky, ale i tatínky, prarodiče či chůvy. Jednou za čas pořadíme besedy pro veřejnost (v minulém roce např. první pomoc dětem, vývoj zraku u dětí, malování na textil).

*Na viděnou Mgr. Romana Titová,
vedoucí RC Mikeš*

RODINNÉ CENTRUM MIKEŠ PROSEČ

OTEVŘENO V PONDĚLÍ A VE ČVRTEK
od 8:30 do 12:00 hodin

Přijít a odejít můžete kdykoliv během dopoledne.

Od 10 hodin je připraven společný program:
zpívání, cvičení, vyrábění, hry.

ZÁŘÍ 2023

7. 9.	ČT	VÍTEJTE V MIKEŠI!
11. 9.	PO	JEŘABINY
14. 9.	ČT	HŘÍBEK
18. 9.	PO	MUCHOMŮRKA
21. 9.	ČT	ŽALUD
25. 9.	PO	JABLÍČKO



Příspěvek na pobyt v RC:

50 Kč za dítě, sourozenec a děti do 1 roku 30 Kč.

Každý desátý vstup volný.

Scházíme se v sále v přízemí římskokatolické fary na náměstí v Proseči.

Přijďte mezi nás...



RODINNÉ CENTRUM MIKEŠ

Farská 1, Proseč 539 44
rcmikes@email.cz
731 598 803
rcmikes.webnode.cz



Oblastní charita
Nové Hrady u Skutče

RODINNÉ CENTRUM MIKEŠ

DOPOLEDNÍ PROGRAMY:

- volná hra
- zpívání lidových písniček
- říkadla
- pohybové hry
- vyrábění, malování

Pro dospěláky s dětmi, které ještě nechodí do MŠ.

V pondělí a čtvrtek od 8:30 do 12:00 hodin.

Přijít můžete kdykoliv během dopoledne. Od 10 hodin začíná společný program.

Příspěvek na program 50 Kč za dítě, sourozenec a děti do 1 roku 30 Kč.

ODPOLEDNÍ PROGRAMY:

- přibližně 1x měsíčně
- zúčastnit se může kdokoliv
- přednášky a besedy na téma týkající se výchovy dětí, výživy, cestování, apod.
- tvoření a další aktivity

KDE:

V přízemí římskokatolické fary v Proseči (Farská 1, na náměstí vedle kostela sv. Mikuláše).

SLEDUJTE AKTUALITY:

na facebooku: Rodinné centrum Mikeš Proseč
na webu: www.rcmikes.webnode.cz

KONTAKTUJTE NÁS:

e-mail: rcmikes@email.cz
tel.: 731 598 803

NA VIDĚNOU V MIKEŠI :)

RODINNÉ CENTRUM MIKEŠ



Farská 1, Proseč 539 44
rcmikes@email.cz
731 598 803
rcmikes.webnode.cz



Oblastní charita
Nové Hrady u Skutče

Akce výtvarného tvoření



v Ateliéru Viki

na 2. pololetí 2023

soboty - vždy od 10.-16.hod

- 2. 9.2023 - Obrázky z kamínků a přírodnin,
podzimní dekorace
- 7.10.2023 - Hrajeme si s barvami
(akvarel, akryl, tuš)
- 11.11.2023 - Výroba dáreků pro nejbližší
(záložky, obaly na knížky...)
- 2.12.2023 - Výroba vánočních stromečků,
dekorací, ozdob...

Na setkání s Vámi a společné tvoření se těší

Ivana Müllerová, DiS

Atelier Viki,

tel.777627807 - rezervace možná na sms

BUXAVA

www.buxava.cz



Prodáváme
štípané palivové dřevo
pro Vaši hřejivou domácí pohodu

Dodáváme

do obcí: Proseč, Budislav, Borová,
Litomyšl, Polička, Skuteč a jejich okolí

Nabízíme

polínka 25-50cm (dle dohody),
nebo polena o délce 1m.
K dispozici je listnaté i jehličnaté dřevo.



+420 792 408 048

info@buxava.cz

Splňte si sen

o vlastním bydlení

STAVBY HOLOMEK

Jiří Holomek
+420 722 915 017

Marie Holomková
+420 730 858 099

info@stavbyholomek.cz

stavbyholomek.cz



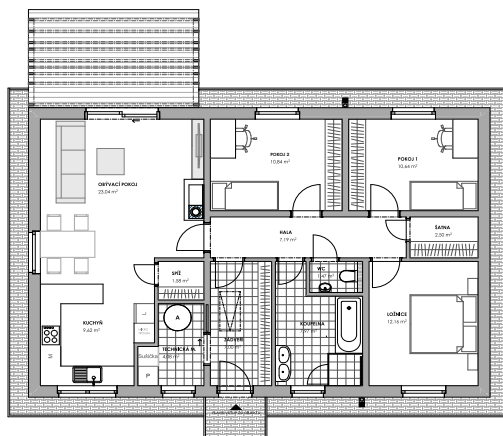
- difuzně otevřená dřevostavba
- nízkoenergetická třída B
- certifikovaná skladba Pavatex



Hrubá stavba 100 m²

základová deska
svislé konstrukce + zateplení
fasáda, okna
zateplení stropu
střecha

cena
2 400 000 Kč



Dům na klíč 100 m²

sádkokartony
vytápění
elektroinstalace
podlahové krytiny
koupelna
vnitřní dveře

cena
3 500 000 Kč

více informací na stavbyholomek.cz



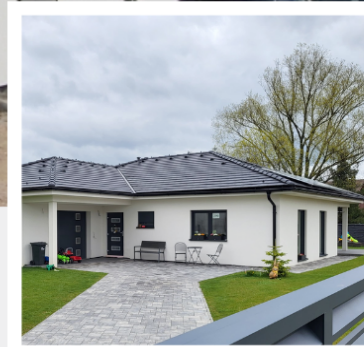
Postavíme Vám kvalitní úsporné rodinné domy



Sankt Vith



Proseč



Starý Mateřov

NABÍZÍME

- ◆ Dřevostavby na klíč nebo v různém stupni dokončení.
- ◆ Nezávazné konzultace s cílem navrhnout dům podle požadavků zákazníka.
- ◆ Navrhujeme osazení domu na parcelu za účelem optimálního oslunění domu.
- ◆ Vysvětlíme technologii výroby a ve speciálním programu ukážeme, že naše dřevostavba odolá extrémním klimatickým podmínkám.
- ◆ Panely vyrábíme výhradně z certifikovaných konstrukčních KVH hranolů.
- ◆ Garantujeme dohodnutou cenu. V ceně je i vyřízení stavebního povolení.
- ◆ Dřevostavby stavíme již 27 let a pro některé zákazníky opakovaně.

NA NAŠICH STRÁNKÁCH ZÍSKÁTE DALŠÍ INFORMACE



Kontaktovat nás můžete: tel: 731 159 540 - 542
e-mail: aitia@aitia.cz

www.aitia.cz

VÝROBA KROVŮ, PRODEJ ŘEZIVA Z PILY

- hranoly 8/8 - 35/40 délky 2 - 10 m
- prkna tl. 24 mm
- fošny tl. 40 - 80 mm
- podlahové desky tl. 36 mm
- latě 50/30, 40/60



Kontakt:

E-mail: pila.broj@seznam.cz

Tel.: 731 188 147

nejlepší ceny ve městě

elektroZAPA

zvuk profesionality

POLIČKA HEGEROVA 107

info@zapa-elektro.cz 777 818 017

Beko BBIM 13300 X

Beko HIC 64404 T



5 199 Kč

5 299 Kč

Beko BCNA 306 E3SN
Beko BCNA275E4SN

BEKO BDIN38531D



14 490/12 990 Kč

10 490 Kč

90 DRUHŮ VESTAVNÝCH SPOTŘEBIČŮ

60 DRUHŮ LEDNÍČEK - 35 DRUHŮ MRAZNIČEK

50 DRUHŮ VYSAVAČŮ - 30 DRUHŮ ŠLEHAČŮ



**Uklidme
Česko**

Uklidme

Paseky a Pasecký les

16. září 2023

Sejdeme se v 9 hodin
u chýše na Pasekách

Pytle a rukavice zajištěny,
nezapomeňte na pevnou obuv!
Po akci si opečeme špekáčky!

Kontakt:

Veronika Macháčková
728 366 359

www.UklidmeCesko.cz

Partneři akce



ZO ČSCH BOROVÁ A SVAZ CHOVATELŮ POŘÁDÁJÍ

FORMANSKÝ DEN



17. 9. 2023

BOROVÁ U POLIČKY

Od 8:00 hod. zápis koní, od 10:00 hod. slavnostní zahájení

Program: Soutěž v kládě, těžký tah, westernová soutěž, dostihy,
soutěž v orbě, vozatajský parkur, ukázka ČMBK, Mini-Maxi,
Ukázka vojenského jezdectví od spolku Kvintána a další.

Program pro děti: SČ - Mozaika

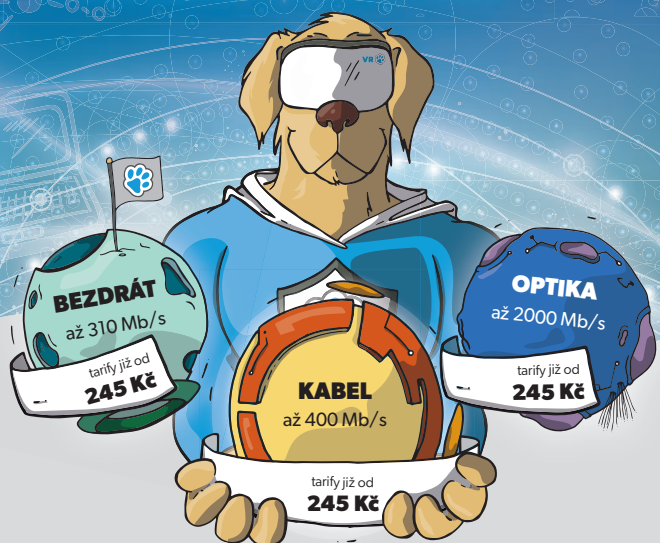


Zváni jsou všichni majitelé a milovníci koní. Občerstvení zajištěno. Vstupné dobrovolné.

NABÍDKA INTERNETU



BUDOUCNOST SE STALA REALITOU



Při poptávce zadejte kód **AKCE2023**
a máte od nás **3 měsíce ZDARMA!**

+420 606 606 035 | obchod@tlapnet.cz | www.tlapnet.cz

Konkrétní nabídka rychlosti a tarifů je vždy závislá na dostupnosti dané technologie v lokalitě. Pro více informací nás kontaktujte kdykoli na infolince 606 606 035.

Koupím gramofonové desky do své archivní sbírky

Nesbírám vážnou hudbu, dechovky ani lidovky

Platba ihned v hotovosti

Děkuji za nabídky na tel.: 724 22 92 92 nebo e-mail:

Fiat1955@seznam.cz



Firma Klinsky&Co,s.r.o. ,

Klinsky
GRIPS FOR YOUR WEAPONS

se sídlem v Proseči,

přijme dělníka na strojní dílnu do dřevovýroby.

Podrobnější informace na tel: 777 340 620

p. Tobiáš, email info@klinsky.cz

PRODÁM KÁMEN - MODROU ŽULU
Opracovanou, na podezdívku nebo do základů,
cca 5 tun.

Cena dohodou, odvoz Česká Rybná.

Telefon: 776 814 610



19:00 hod. - Sokolovna
28.10. PROSEČ

PŘEDPRODEJ: PROSEČ: Muzeum dýmek Proseč, Proseč 61
a dále on-line na: www.ticketevent.cz

nejlepší ceny ve městě
elektroZAPA
zvuk profesionality

POLIČKA HEGEROVA 107
info@zapa-elektro.cz 777 818 017



**KÁVA JAKO OD BARISTY
ALE ZA BŮRA**

DeLonghi Magnifica 21.117.B

Philips Series EP 1224/00



7 490 Kč

7 490 Kč

DeLonghi
Magnifica
21.117.B



9 999 Kč

**VELKÝ
VÝBĚR
KVALITNÍ
ZRNKOVÉ
KÁVY**

90 DRUHŮ VESTAVNÝCH SPOTŘEBIČŮ

60 DRUHŮ LEDNÍČEK - 35 DRUHŮ MRAZNIČEK

50 DRUHŮ VYSAVAČŮ - 30 DRUHŮ ŠLEHAČŮ

V sobotu 23. září 2023 od 10 do 16 hodin
se koná v prostorách Muzea dýmek a na náměstí

DEN ŘEMESEL

Občerstvení po celý den

řezbáři, soustružené hračky,
klobásy, dřevěné misky, drátované
šperky, ručně pletené výrobky,
medovina a medová vína,
levandulové výrobky, dřevěné hračky,
vonné oleje, pletené košíky, cínové
výrobky, svíčky z včelího vosku,
výrobky z ovčí vlny, výrobky z chrá-
něné dílny Charita Nové Hrady,
laserové gravírování...

V PROSEČI



PROGRAM:

- 11:30 Šviháci
- 13:00 Prosečský Dřeváček-
folklorní soubor ZŠ Proseč
- 14:30 Pěvecký sbor Duha

Výstava králíků, holubů a drůbeže

Rychtářovy sady - Záboří
od 9 do 16 hodin



Dílnička pro děti

Prosečští skauti a jejich kavárna

Vstupné dobrovolné

Pořádá město Proseč a Kulturní komise města Proseč



Akce se koná s finanční podporou Pardubického kraje



VÝSTAVU

ČSCH PROSEČ
pořádá ve spolupráci s Městem Proseč

KRÁLÍKŮ, HOLUBŮ A DRŮBEŽE



PROSEČ - ZÁBOŘÍ
Rychtářovy sady

SOBOTA 23. ZÁŘÍ 2023: 9 - 15

DOPROVODNÝ PROGRAM

„Řezbáři Jiří Brunclík a František Malý v akci“
– mistři dřevorezby předvedou tradiční prosečské řemeslo
Prodej květin
Občerstvení – Možnost nákupu zvířat do chovů

Výstava je součástí „Dne řemesel“ v Proseči

Město Proseč Lokalita Vyhlídka

plně připravené zasítované stavební parcely
pozemky k okamžitému využití bez čekání
hotové sjezdy na každý pozemek



**poslední volné
stavební parcely**

Všechny informace jsou na webu města

www.mestoprosec.cz

Zpravodaj je povolen a registrován Ministerstvem kultury ČR, MK ČR E 119 39. Kontakt: tel. 469 321 137, zpravodaj@prosec.cz

Vydává MĚSTO PROSEČ, náměstí Dr. Tošovského 18, 539 44 Proseč, IČ: 00270741

Periodický tisk územního samosprávného celku. Zpravodaj neprochází korekturou.